

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419204380
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419204380.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom 824 96 Bratislava - Staré Mesto, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: JUDr. Pavol Pospécha, advokát so sídlom 903 01 Senec, Lichnerova 23, IČO: 51 474 786, proti žalovanej: Q., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX J. L., J. svet XXXX/XX, o zaplatenie 901,21 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5. februára 2020 č. k. 15Csp/88/2019-62, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí zostávajúcej časti žaloby a výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 5.2.2020 č. k. 15Csp/88/2019-62 pri právnom posúdení podľa § 180 CSP, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 9, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 554 ods. 1, 2 Obč. zákonníka, § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. a § 232 ods. 4 CSP uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 428,27 eura s 0,04 % zmluvnou pokutou za každý deň omeškania a s 0,40 % ročnými úrokmi z omeškania od 19.10.2017 do zaplatenia tak, že súčet uvedenej zmluvnej pokuty a uvedených výrokov z omeškania neprevýši sumu 1 000 eur a do dňa nasledujúceho po dni v ktorom súčet uvedenej zmluvnej pokuty a uvedených úrokov z omeškania dosiahne sumu 1 000 eur je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi len 5 % ročné úroky z omeškania zo sumy 428,27 eura do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku až do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok I. rozsudku).

2. Súd v zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok II. rozsudku).

3. O náhrade trov prvoinstančného konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že s poukazom na čiastočný pomer úspechu obidvoch strán tohto sporu, žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

4. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 2.2.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500142866, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej spotrebiteľský úver v sume 1 000 eur. Na daný záväzkový vzťah je potrebné aplikovať ust. Občianskeho zákonníka, o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch. Žalobca pri poskytovaní predmetného úveru konal v rámci predmetu vlastnej podnikateľskej činnosti a žalovaný je zasa fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

5. Po oboznámení sa s obsahom bližšie špecifikovaných listín súd dospel k tomu záveru, že vyššie špecifikovaná úverová zmluva zo dňa 2.2.2016 obsahuje zákonom požadované náležitosti, avšak výška

RPMN v zmluve obsiahnutá 25,89 % je nesprávna, pretože podľa uvedených údajov v zmluve je správna výška RPMN 26,02 %. Z uvedeného je potom zrejmé, že RPMN uvedená v danej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Tento nedostatok zákon sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej bol preukázateľne poskytnutý úver v sume 1 000 eur, čo sama žalovaná potvrdila a žiadnym spôsobom nespochybňovala.

6. V konaní súd nepovažoval za preukázané akceptujúc tvrdenie žalobcu, a netvrdila to ani žalovaná, že by poskytnutý úver žalobcovi uhradila v celom rozsahu. Žalovaná takisto netvrdila, že by žalobcovi uhradila sumu nad rámec žalobcom uvádzaných 571,73 eur. V konaní súd rovnako za zistené nepovažoval to, že by predmetný záväzok žalovanej zanikol akýmkoľvek iným relevantným spôsobom. Z dôvodu, že súd vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov, žalobu súd nepovažoval za dôvodnú v časti istiny prevyšujúcej zaplatenie sumy 428,27 eura (1 000 eur - 571,73 eura), v ktorej časti podanej žalobe vyhovel.

7. Keďže sa s plnením peňažného záväzku žalovaná dostala do omeškania, vznikla jej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, ktorých výška bola stranami písomne dohodnutá, a preto súd žalobcovi priznal takto uplatnené úroky z omeškania. Súd z priznanej istiny priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá bola zmluvnými stranami písomne dohodnutá v rámci Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 2.2.2016.

8. Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, jej rodinnú situáciu a s poukazom na jej vyjadrenie, že nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu dlhu jednorazovo, súd s poukazom na ust. § 232 ods. 3 CSP umožnil žalovanej úhradu dlhu v pravidelných splátkach s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

9. Na základe všetkých uvedených skutočností súd vo veci rozhodol o podanej žalobe žalobcu tak, ako uviedol v rámci výrokovej časti svojho rozsudku zo dňa 5.2.2020 č. k. 15Csp/88/2019-62.

10. Proti tomuto rozsudku, v častiach jeho výroku II. a III. podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/, d/ a h/ CSP. Navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil rozhodnutie v napádanej časti tak, že žalobe žalobcu vyhovie v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na povinnosť náhrady trov konania pre žalobcu v rozsahu 100 %.

11. Dňa 29.1.2016 uzavreli účastníci tohto konania zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500142866, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 1 000 eur pri úrokovej sadzbe úveru 23,35 % ročne. Tento úver sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach po 35,07 eura podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Odplata za úver bola určená podľa Obč. zákonníka 23,35 %, RPMN bola uvedená vo výške 25,89 % a priemerná hodnota RPMN bola uvedená 29,89 %. Celkové náklady s úverom boli uvedené vo výške 472,94 eura s tým, že pozostávajú zo sumy úrokov, ktoré musí zaplatiť žalovaná na celú dobu čerpania úveru. Celková čiastka, ktorú musela žalovaná v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť predstavovala 1 472,94 eura. Výška mesačnej splátky úveru bola 35,07 eura, z toho splátka istiny úver bola 23,81 eura a splátka úroku bola 11,26 eura. Počet splátok bol určený v počte 42, termín splatnosti bol prvý kalendárny deň v mesiaci. Dátum splatnosti prvej splátky bol 1.3.2016 a termín konečnej splatnosti úveru bol 1.8.2019. Úroková sadzba pre prípad omeškania s úhradou splátky bola 5,05 %.

12. Pokiaľ ide o výšku RPMN, určenie tejto hodnoty bolo v súlade so zák. č. 129/2010 Z. z. (§ 2 písm. i/) a predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 cit. zák. Celkové náklady spotrebiteľa (§ 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z.) predstavujú náklady spojené so spotrebiteľským úverom, všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, do celkových nákladov patria poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí tejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V prípade úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere celkové náklady sú tvorené sumou úrokov.

Výpočet RPMN ovplyvňujú tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum účinnosti zmluvy a dátum splatnosti jednotlivých splátok. Žalobca správne postupoval pri stanovení hodnoty RPMN, pričom na preukázanie správnosti tohto postupu v prílohe svojho odvolania predložil rozpis vzorca pre výpočet RPMN s dosadenými konkrétnymi hodnotami zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500142866.

13. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

14. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu jeho výrokov II. a III., viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v odvolaní napadnutých výrokoch II. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strán sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v zákone. Výkladom tohto ustanovenia treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť vyvedené. Právo (strany sporu) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Účelom odôvodnenia rozhodnutia je totiž preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v tomto rozhodnutí miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné.

Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ust. § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúceho z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces.

17. Súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním o uplatnenom nároku žalobcu ohľadne zaplataenia sumy 901,21 eura s príslušenstvom vo vzťahu k žalovanej, pokiaľ ide o odôvodnenie jeho zamietajúcej časti rozsudku (výrok II. a s ním súvisiaci výrok III. o náhrade trov konania) nepostupoval dôsledne v intenciách citovaných ustanovení procesného predpisu, čo sa prejavilo v tom, že jeho právne závery ohľadne zamietnutia žaloby vo zvyšnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a tým pádom ich odvolací súd vyhodnotil ako predčasné. Takisto aj právny záver prvoinštančného súdu ohľadne nesprávne uvedenej výšky RPMN 25,89 % nezodpovedá v spise uvedeným skutkovým podkladom,

príčom je možné konštatovať, že je nedostatočne odôvodnený (v rozpore s § 220 ods. 2 veta tretia CSP) a tým aj nepreskúmateľný. V tejto súvislosti prvoinštančný súd poukazuje na v spotrebiteľskej zmluve uvedený správny údaj o výške RPMN, ktorý je 26,02 %, avšak tento údaj je iba ručne dopísaný do textu zmluvy, bez uvedenia autora tohto doplnenia. V texte predmetnej zmluvy sú tým istým druhom písma (číslic) ohľadne výšky RPMN uvedené iba dva údaje: a) ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 25,89 %, b) priemerná hodnota RPMN 29,89 %.

18. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že svojím obsahom pôsobí kontradiktórne tvrdenie prvoinštančného súdu v tom smere, že v spotrebiteľskej zmluve uvedená výška RPMN 25,89 % je v neprospech spotrebiteľa, pričom podľa uvedených údajov v zmluve je správna výška RPMN 26,02 %. Uvedené konštatovanie by bolo možné považovať za pravdivé a tým aj logické, ak by údaj o RPMN v spotrebiteľskej zmluve uvedený prevyšoval sumu 26,02 %, čo je podľa prvoinštančného súdu správny údaj o výške RPMN (RPMN by bolo dojednané v neprospech spotrebiteľa), avšak nie za situácie, keď v zmluve podľa názoru prvoinštančného súdu nesprávny údaj o výške RPMN 25,89 % nepresahuje (je menší) ako správny údaj o výške RPMN, ktorý je podľa názoru prvoinštančného súdu 26,02 %. V takomto prípade by potom išlo o výšku RPMN 25,89 % dojednanú v prospech spotrebiteľa.

19. Na rozdiel od žalobcu, ktorý spolu s odvolaním doložil spôsob výpočtu výšky RPMN podľa konkrétneho vzorca tvoriaceho prílohu č. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, súd prvej inštalácie vôbec nezdôvodnil akým spôsobom sa vlastne dopracoval k ním tvrdenej správnej výške RPMN 26,02 %.

20. V ďalšom konaní súd prvej inštalácie nad všetky pochybnosti ustáli a následne aj správne uvedie dátum uzatvorenia Spotrebiteľskej zmluvy č. (VS) 8500142866, pretože napr. v bode 6.1 odôvodnenia svojho rozsudku považuje za dátum uzavretia zmluvy deň 29.1.2016, zatiaľ čo v bode 8.1. odôvodnenia napadnutého rozsudku už uvádza dátum uzavretia predmetnej zmluvy odlišný, t. j. 2.2.2016. Pri konštatovaní predmetnej spotrebiteľskej úverovej zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú, súd prvej inštalácie neuviedol konkrétne ustanovenie hmotnoprávneho predpisu (§ 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch), pričom iba v komplexe poukázal na obsah ust. § 11 ods. 1 v znení písmen a/ až g/ bez poukázania na toto konkrétne ust. cit. zákona.

21. V kontexte týchto dôvodov, odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie žalobcu smerujúce voči výrokom II. a III. rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5.2.2020 č. k. 15CsP/88/2019 za dôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

22. Vo svojom novom rozhodnutí, pri rešpektovaní záväzného právneho názoru odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), tak ako je obsiahnutý v tomto uznesení, súd prvej inštalácie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba,

ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).